

A régi kollégiumok szókincséből

Erdély régi kollégiumaiban a diákok a kenyeret *marci*-nak, a hasadt tetejű zsemlét *garibáldi*-nak, a kofapecsenyét *dög*-nek nevezték. *Semper* (*mindig*) volt a fuszujka (bab) neve, *nunquam* (*soha*) a töltött káposztáé. Együtt jelentették a diákok nagy panaszát: „Semper fuszujka, nunquam töltött káposzta!”

Sajátos, talán máshol nem használt szavak járták a székelykeresztúri és kolozsvári unitárius kollégiumokban. Ezekben a nagy orrnak *sana* volt a neve. Szigorú seniorunkat hátamögött nagy orrjáról *Sana* Ferinek neveztük. — Hangzásban közel, jelentésben távol áll ettől a *sama* szó. A *sama* hízélgést, talpnyalást jelentett. *Samázott* az a diák, aki feltűnően nevetett a tanár élcein, rohant a tábla letörlésére, törtetett, hogy a tanár nyakátját föladhassa. *Defter*-nek neveztük a diákbálra meghívandók névsorát.

Miskuva volt valamely ügy hamis, igazságtalan elintézése. A szó alkalmasint a *misceo* latin igének a származéka, ez pedig magyarul összekeverést, összezavarást, tisztátalan eljárást jelentett. A *miskuva* szó a székely köznyelvbe is átment. Az ügyvédeket ugyanis hamar azzal gyanúsították, hogy a bírósági tárgyaláson *elmiskuválták* az igazságot.

GYALLAY DOMOKOS